

РУСКИ НОВИНИ

А РУСИНОХ УКРАЛЬОВИНИ СХС

ЖК VI.

Нови Сад, пяток 9. Августа 1929.

Ч. 28 (236)

Держава и земледілство.

І руциме погляд на за 10 роки нашого цивільного життя, мишикаль признаць, що не державни влади бара старали за дзвиганє предованє земледілца: ажинейши и найчесни вопрос — аграрна реформа — не бул за 10 роки виришени, робели ше нім вшевіяки експерти, а найвецой служела на реформа швидким зм як средство за швидко и утвердаование своєї нї. Результат бул осоннеповольни прето, же дораз неостарало, да колонисти маю усло- средства и орудия по- ни за напредне обраб- жими, так же ше на целираних жемох зрод- мелай як скорей. Всё не було пізкого си- ту и плану, и каждый министр робел и по- временки и проби. Перши сельські роки могли виво- земледілски продукти інших державах лем то- чо достали од влади „из- лицу”, и так же на чо- земледілца богацели вшевіи партійни приятеле- ани. Машини и орудия, ри служа земледілцами напреднейше обрабине ли, могли ше увожиць зос високу царину, па- ище до недавна мали арину на железни плуги. Господарске просвищо-

ване земледілца почала ше держава веци старац лесм скорей дватри рока, а так и за набаванє племенитого напися и статку але и то лем у менших розмирох. Кед претаку подиу земледілску политику земледілец почал назидовац и вадлу- живац ше, почало ше велько бешедовац и писац о його роздлуженю („рааду- жење сильзака”), але гоч царти лицитирали єдна над другу, шицко ше звершело лем на проекту. Чи треба да шицко тото шоруємс, кед аме и так очевидици шицкого; що ше и як ше зос земледілцом робело за остатні 10 роки?

Конец тей у каждим погляду подлей партізанской политики зробел наш мудри и племенити Краль зос своим актом од 6. януара того року. У своїм маніфесту на народ осудзел Вол и туту искономску политику и обещал пременки на лепше. Од 6. януара на- исце Го видзиме на новым ділу ведно зос владу, котрей дал сною донириє. За тоти шеци мешаци вид- зиме велі хасновити пременки и добиваме нови за- коны, найпотребейши ашор и упірну держави. Ге- рава стойме пред новима за- конами, котри ше одноша на земледілца, на полегчале його станя и його госпо- дарске давшане.

И. Крайдар.

У нашим отечеству

Применка у влади мла ше на тельо, же до- разши міністер железніх Др. Коропец пречерал зос міністром лесах и дінкох Радивоевичом. Так Коропец терав міністер сох и руднікох. Крем того мль. жупан у Сомборе п. аткович премесцени до Бе-

ограду, а на його місто придає Вельки жупан зос Нишу п. Йованович. Исто так за сримского жупана приходзи нова особа п. Мінович, див. генерал на место п. Красоевича.

Уписаки акції Аграр- ней банки виношу до терав 630·мільони динари. А то

доволіко велики капитал, да ше може започац робота.

Огень памеленшици. На драги од Любляни до Марибору запалел ше од єжирячки з локомотиви єден вагон П. класи. Шицко пут- ніки були у вельким стражу и дораз железніцу застако- вали и помогли огень за- гасити.

Гром замалел фабри- му паперу. При аустро- югославянской граници тих дінь при гармези и дик- джу тром запалел єдну фабрику паперу. Згорела велька сушильщица паперу и папер у вредносци од 1·мільон динари.

Жицирски каветан. У Кладозу капетан ладі „Велебит“ Иларийон Тион пачом єдного мориара дзе- шли на стрюки и так го бил, же му вибил 2·зуби и в барз го покалічел, же чекко остава на живоце. Проци того капетана мори- наре поднесли прияву гу власцом.

Нет терховних за- гонож. Зос Босанского Бро- ду являю, же из агенциј нет аві єдного терховного за- гону и зато ше за тераз не можу посылац пакети.

Огень у Сараеву. На железніцей штадії у Сараеву запалели ше 2·магазіни зос старим железніцким матеріалом и фалати, котри ше легко запалюю. Ище ше незна яка є велька чюда, але випатра, же ви- неше вельки суми.

Засиданце влади-мож. Бовторок и стреду отримали катол. владикове своё засиданис под председательством преосв. дра Антония Бауера митрополити загреб- ского. Найглавнейши бул

Входза раз у тижню.

Цена за цели рок 100·динари.
На $\frac{1}{2}$ рока 50·динари.

За Америку 4·долари на рок.
Рукописи и други писка треба посылац за адресу:

„РУСКИ НОВИНИ“ НОВИ САД
Београдска улица број 2.

Претплату на РУСКЕ - НАРОДНЕ ПРОСВІТНЕ ДРУЖТВО, РУСКИ КРСТУР (Бачка).

школски вопрос. На засид- аникох участвовал и преосв. папији на нашем двору Цер- легринети, котри по тим однуговал до Риму.

Закон за помаганє земледілства. Министер подъопривреди Др. Франкеш спровел закон за помаганє земледілства, котри о крат- ке време ступи до животу.

Наша делегация за Хаг. На засиданию меди- народного суда, котре ше отримув каждого року писала и наша держава своїх заступників. Сам министер Маринкович отштовал тајк до Хагу. На засиданию ше будзе бешедовац о меѓинародних друствах, котри треба ище ушориц.

Забити комунисти. Примчай соботи пошла за- гребска поліція до Само- бору при Загребу на 2·го- дини рано, бо дозвали, же ше там крию 3·комунисти и поволала их, па ше при- даю власцом. Комунисти то не сцели зробни, але поч- али штреляц на поліцайох. Поліція на то почала тајк штреляц и по ферталъ го- дини вішли до хижки и на- шли циціоніків. З комунистах мертвих па жеми. У хижкі иренайдене множество важ- них комунистичких списох. Од поліцайох ніхто не ра- пети.

Вельки ляд. Веря люд- зе, же нед до Илії не пада даждје друге, та ше то треба бац. Так панце ше и догодзело на граници Словенії. На Илії падал ляд през $\frac{1}{4}$ години ягод кури вайца. Єден фалат мал 3·дески. Щесце, же жито уж позвожоване але кукурица бара страдала.

Длужнікох и претплатнікох

молімє, же би на вшевіяки способ мами- рели того мешаца своє друство. Не забудз- же, же наша копии отримаю ше лем зос претплату свідомих своїх читательох. Не пла- деше друства то у знак непросвищеноści.

Пред торжеством нашей Просвіти.

День 25. августа т. р. як дзень торжества нашай просвіти прибліжує ше. Управы одбора нашаго Просвітнаго Дружтва положел пінці сіли на то, же би 10 роціца нашай просвіты наісце була права народна слава. Неутрудені подарадсідатель нашай просвіты о. нарох *Люра Біндас* провадзіцьку туту акцыю совершино. Пред веци дай буд вон у нашым Крестуре и отримаў схаки и докварки а народом. Шырок наш народ як млади так стари, мушки и женски сітласі и одушевлісно помага прыправни сабор, же би слава выпадла цо лепше. Не лес у Крестуре вельке одушевлісі але ёднак так у Кошуре, Дворцох, Петровцах, Міклупіевцах, Шиду, Бачинцах и т. д. прынцічных наших валадох. Велькія депутаты организуюші, да на 25. августа увличаю торжество рускай просвіты у Рускім Крестуре. На тот дзень прыдае на славу покровітель Рус. народ. просв. Дружтва пресв. владика Ціонізій и настілі одлічіці санскіх звязіах як і представітеле пласкі. Преосвящені Владика пошвеци на сабору пополадиси и манастир шестрох. Торжество Просвіты бы не адбуло у глаўнім по слідующым програму:

На сабору дня 24. вечаром дочекавані госткох, маніфестаціі и баляда.

В чедзелю дзяя 25 рано огланювані велькага пароднога празника зос іштреляшам з макарох и з музико.

На 8 годз. торжествена архиер. Служба Божа.

На 10½ годз. торжествена юзілійна глаўна Схака Просвітнаго Дружтва у церковнай порты по слідущым пірляку:

1. Шыроке церкавнай гімні.

2. Прилит предсідателя.

3. Чытане прывітох.

4. Дійствование Рус. нар. Прос. Дружтва од 1919—1929. р.

5. О славянскай взаемносці Русінах и Югославінах (преподавае с. Ю. Цавіч).

6. Просвітны філіял Р. Н. Н. Д. (преподавае Я. Кастельник, учитель).

7. Организация школьніх Р. Н. Н. Д. (преподавае М. Полінка, директор у пензії).

8. Економическое подаваніе народа по Р. Н. Н. Д. (преподавае М. Полінка, директор у пензії).

9. О нашай народнай просвіты (преподавае).

10. Заключеніе. Шыроке народнай гімні.

На 2 годз. по поладню Банкет.

Спартрэне першай рускай народнай выставы у школі ирез цалі дзень, бесплатно. Добровольныя прилогі ще прымаю а благодарносці на будовансі народнаго дома.

На вечар дні 25. VIII. на 1/8 годз. Концерт и торжествена представа „Ефта-

евай Дзівіні”, трагедия од Лр. Г. Костельники. Участную рускія піколяре и шырокія музичны хоры.

Декламациі и народны танцы!

* * *

Конечно прыработаніе програмы ўже не ёбви.

Русіні! понежэ су трошкі коло тей преславілі барз велькі аспеліраме на Вашо ро-

длюбіе и дарежкільвосць, да жажды прыможе, по сваёй возможносці, же бы тога преслава 10 роціца Рускай Просвіты виладла на чесьці шыцкому народу! Меня даровательюх ще обявля у наших новінках на вічні спомен познейшому поколеню!

Як жию червени комисары.

Францускія новіні „Кандид”, піну, іх бодлівіцікі посол (амбасадор) у Парижу Данталевскія какдогі волатарку урядкуя прынятін (спісцін) у сваёму дому. Кед входзяще пуха, едзя чипозній пуха вяс, да упішоце до кіткі сваёй меню и презанско. Мовіліца такен на гарадікох струта прыходзящих госткох. Вецка „сам” амбасадор; малі, парни чыонечкі вята ще а замі, сіскія рамі руку, як да ще выбераце до далекай драскі. Ва може думали, ще вон ма у зубах большевіцкі гікі! з вон място вонкі ма за посту краюк цынкер. А малі вон подобія до чого, да на спадзы меркуя, да хто на украдзія ладо. Госпініх собох у большевіцкім постанству бара велько. Ты компаніі прыбраши — умебльовані красавікі як у міністэрству францускага загранічнаго міністра. Чынавайши советской раслубленія усядавані ще на гадавініх фільтрах.

Приходзя госткі. Шырокі якога-нікіш пасірдзілінаго вінаграуніку. Виды ще, як зос бажаньем

„шыцко пременіц” затрапілі свою во російске літо. Едны, по здабі на Русі, то мадарскі граф Каролі, що ёдакі канапкі заскавів і прыноўдал якушкі смутну исторікі.

Медан тым на фортепіану граю віялізатор Прокофіев зос Софроніціям. Вецка грае на віоліні віолініста Бродскі. За шым шыцка тубація. Но гості слабо слухаю, Пінскі віхасноўную одмор и приступаю до буфету.

Так прыпіта у больша, посысташу у Парижу зос шыцкім здабію на прыпіта у самого презідента Францыі Думерга.

Так буркнуло (по веліканівська) жию большевіцкія комисары, котры постали послами — Данталевскіи у Парижу, Крестацкіи у Берліну и т. д. Маліоні народных пінікох здарты зос на ўбаржай утішэнія народох шыкта, яду на уряджэнія луксузных стакох и гостініц тих демагогікіх, які обещалі „рай” на жемі.

За Н. Эверс К.

Широм света

Воздухова паліція
будзе запровадзена у Францускай. Вона будзе служыці

на то, же би крилатыи скончовали прэпіси, котрыя зіх посталі. Знак по-

крыжку. Здогадам ще, кед сім бабу тарніул за сукно и указовал ей:

— Палі бабо які шумны шматы ма гевтот чловек, и крик ма па хрыце.

— Ціхо буц, сіночку, — плачуци ме мірела баба.

Шыцко добре паметам и гевто, кед шыцкі уціхли уж пред теметовом — и давоні и баба и оцец и браца, а я напраз у тей ціхоти запітал:

— Чом тебе бабо слизи иду, и браца плаче? Чом? Чи паша маціпи... пребудзімі ў... а воні заплакали горко, да, шыцкі заплакали и паноцец и дзінк и шыцкі.

Закопали мою мацер, а з ію и шыцко добро моё.

Прешлы рокі — я вірос. Як сом вірос — през мацери и през она — бо Оцец почал піц од жадю за мацеру, та не мал хеди подзи бриту и о мне. Як сом вірос? Як?

Медан дружтво сом запад, не добра, погубені и ще

ФЕЛЬТОН

М. Кесар.

III месец.

Святы Боже, святы крістий... пітівал стары дзянец. Смутно и жалосно было чуць його глас помішаві з гласом дробных дзеюх, по звязы до чарнага ступали за труну, и нариканьем жени, що их водзела:

— Яй, Ганчо, дзецко моё шыцкі широткі остали за тобу. Цо вам робиць широткі моё кроз мацері. Яй, яй, нітда мацеря веци мац не будзе...

Мамочко мила, чом сце нас так відас охабели, чул ще горкі упит дзеюх, що ишли помати за труну.

— ... Святы бессмертны помилуй нас... шливал стары дзянец...

Яй... горкі преторка доля тих дзеюх... здыхла хторашнік жена од тих, що провадзели мертву мацер.

— Цо им робіць през мацері?

— а ізвою потлі помати жалошне прэжалошне дзвоні.

Шыцко прыходзілі поховац усімну ступал по мали до стоянію... побожнію. Ягод да піс бал прервала пуніце пітіване дзяняка и чежкую писну дзвоніх...

Медан гевтима, котры прынілі запровадзіц умарту бул едзя старыи чловек більш власох, опаленаго ліца и погруженаго цела.

Чежко ще напала шерца цала тата жалосна запровадзівака шыцкіх людзох, а як будо видзіц на ліцу пайвецій ще прыяла шерца тога чловека. Не оглядал ще ані ліво ані право, каратрэ до жемі и чежкую пашка думал.

Пренес ще до далеких часох младоесці... па, да хи-

лицийских крилатицох будзе чарши дим. Кажда крилатица, кед избачи тут знак мушки пойсц за полицыйску крилатицу и спушиц ше на месце, ізсе ёй вона розкаже.

„Червени дзен“. Комуністи цалого юніта мали преславиц 1. август як дзень пошвеценні комуністом. Шинки держави то забраныла па пришло па местох и до креконролития. Так немецки комуністи сцели прейсц гравіну Швайцарскай и Белгії, але пограничныя стражи недопущели та веци комуністах забити. И так „чорвени дзен“ ше не удал.

Вельки глад панус у юніцких краюх Китаю, бо у даєдних краюх нет дижджу. Так у провінції Кан. Су уж 4 роки не падал диждзь. До терації урожайни поля временем ше на пустині. Число жительох ту спадло од 30.000 на 3000. Не ридки случаі, кже людзі еден другого пое. Рахуе ше, кже у Китаю 35 міліони людах гладус.

Буна у цеміні. У державнай амеріканскай цеміні Оберна, дзе заварто 1600 особи побуневы ше заварти процы стражарам, позабівали их и веци вжали их оружие, запаліли цемінцу и сцели сцекнуд. Медынітим не пошло им то за руку, бо па помоц прышла поліція и войско.

Незвичайны хлапец. У Іспаніі жые еден 7 рочны хлапец, чия назвичайносц

трафело? Трафело ше то, кже и я постал таки як и вони ісдабри — погубени.

Походзел сом по швеце и вшадзі сом нахоцзел таих як и я бул: недобрых, погубених.

Не требало ми паноца не требало ми церкву. Та и нач ми ю. Вони були за місцевто, цо нечистота на здравым целу. Так сом скорей думал... іпак сом до нешкі думал.

— Научу беззаконнія нутрім твоім, и нечистивій к тебе обратятеся... — шпивал старенькі дзяняк. Слухалтог старенькі човек и повторывал істі стих за дзяняком.

...и нечистивій к тебе обратягтася... Чом так чэжко приходзі тут шпиване, чом так за шерно лана. Умарла моя мац, умарла и тата жена, мац тих шыротох. Мін віховало дружтво недобре, кіх віховало дружтво недобре. Я преклінал тут дружтво цо ме одховало — буду и вони преклінац. А хто бу-

состоіше у тим, же вон видзіл прес непрэвидні предметы. Так його учитель збачол, кже мали Беліто чыта зос завартай книжкі. Дохтэр, котры го долатрали, гваря, кже хлапец видзіл прес папер, метал, калі прес дрезо не може видзіл.

Мексикански священікі врацаю ше назад до свойго отечства, бо до терації були выгнані. Такіх священікох вестае па над 4.000.

Образ Христа у крематорию. Крематорій воіла ше таки велькі пец, дзе модерні безвырци спалюю умартых, бо их несцу хловац до жемі. Св. Церква забраныла таёже поганьске спальсане умартых, бо на шо цело то храм Духа св. и отисунене и пошвеценні крэму Христову. Повінні тых дњох явіли, кже у ёдним такім крематорію у Амерыкі нараа не указал па журе образ Христа Спасителя. Приніла комисія и пробузыла сбраз з воду и шырітусом ўдстрагіц але задармо. Образ остал и людзе у велькіх масох приходзіа видзіл тут чудо, и кажды ше преніведчуе, кже то Божія опомена, кже умартых не шмебодно спальвац.

Свадзбы у Европі. По медыннароднай статистыке видзіл ше, кже у Европі одбува ше рочне 4 міліони свадзби. На тот способ на еден дзень придае 11.000 свадзаби.

дзе тут чудо нехобре дружтво за іх? Хто? — И я! И я будзем еден од тих по им укажем криву дражку жыяота. Постанам я за то награду, дзекашане? Ні, дастанем то цо сом и сам другім жадал: достанім — преклятство, а так и вони буду исто далей, далей... и чи веци будзе можы опстойц жывот прес Бога, прес церкви? Чи будзе можы остатц моліце людскіе дружтво утеслене на самім чехові-колючю? Ні, ту треба вісціла сіла ту треба Божня власт. Ні, так остатц не може. Бо іридае і шмерц, тога немилосердна шмерц, хтора одорвала и тим дзесцом мацер и телім людзом пайміліх. Тота істі шмерц и мне можне. Але чи буду за мну плакац як цо терац плачу? О ні, буду ше радовац, кже не пестало, буду Богу благодарыц, кже не нёстало. А чэжко якіц так не цервени од людах на тим швеце. Але придзе ту и дру-

О Ісландії.

Далеко на сіверному заходзе Атлантычнага Океану лежы сістра Исландія [Айсланд — ледовій край]. Географічно и польатично сістра Исландія су Европі, але скоро іх не ма взаімнаго звязку. Поверхне Исландія ма плошч 104.000 км. км.; людзох вестае 100.000. Од тыхіх людзох населяе ше не звестае, а то ваго, бы жам бара не урожайка, сакі брати все шытом и ладом покркі.

Ісландія ўплю густо лес при брегах коло мора. Хвойно статок и далаю рыба. Унутры сістра вестае лесія падлічи хмы. Лес у Исландія, мокре и влажне, так же лес дзядзе віроши слаба трава за івади и кашт. Коні там малі, волю ше позін, су сіяніх средствам комунікаційных. Железных драгах так ік, а и все актох може лес у зареных іх.

Прости хмы скібодзяни хес жемі и трава. За древо бара чешко. Древа приходити на дубох, Кавіду дубу кому грэба, жуши на холі часто на велькай бури по холі другой дражки. Не маю Исландія ант зос чын тоўніц. И это не малое страшні ғаучузе, кед увінан, кже Исландія ручнай пісархет гумінскага плаха які даскелье сунгены роблемы сілак, да даго увара.

Пікнік у Исландія бара іншыя места. Чисты будзі які шытом экспінтукашу, а статок гізэ ад хоротох, бб исма добрей нашынікі сауна.

Главны гарош Исландія Рейкявік, 24.000 жительох. Красне место. Ту є универсітэт, техніка, два штредлікі школы, три фаховы

(стручны) школы за днінчатох, два тарговельны школы, а на сілі Исландія ёсць 240 сільскіх школ. Окрем таго юніверсітэт Исландія стара ше за прэзвішні і тих, котры далеко ад прыбрежных парошох. У ту чась зорганизавала влада птушчых выставі, кінегары, читалеу, та же у Исландія нет неграмотных, каліди зіза чытац и пісці а у таіхдай хыжі есть книжкі, то ху щыльбідне време (недзвілю, пізеты) Исландія ради чытаю. У Рейкявіку ёсць красла бібліятэка, даскелье біблікох, вест и тарговіна, сірбесе зес рыбамі, трансмісія месам и т. д. Політично сістра Исландія под Даніску. Али фактычно Исландія ёсць самостайна. Правіла лес данскага края за свойсцем, а владу и парламент ма чисто свой.

Чудне, кже Исландія так даёк на сіверу и ма ѿтрымліків клімат, а ёсць велью на дей горных жыріах. Гэты жырірла (гейверы) вырутую горуцу воду. Тата вода в бары можна, так же якіном ісландскім служы бара добре при рабітамо. А добра ёт вода и за купане. Ёсць іншы у Исландія и велькі водапады, котры чекаю, дзе ёх ладзе шысьную у индустрыйскіх цэсах.

Ч. чытателю, то нам даскельо слова п-далікамі краю, да азіце, чи то гэда дае дыніць яко и як ше боря и вратую за хліб насусцій. Сікунро п то нам будзе па хасен, бо хто веци зна, а добры в, веци вреды.

© украінскага за М. Каганчы
К.

Вшчеліячина.

Остатніе жаданіе. Ёден земледлец захабел такі тестамент жадам, кже би сіводок моей труні буд зес

гэ: придзе дац одвіт Гевтому цо горе, кед го ёст? Гей, ёст то, муні го буц, бо хто бы другі ллацел гэвати ісправді людзом цо су на тым швеце. Гей мушки будзі. Па прицом и я там и будзе ми судзене исто як хилионам другім. И укаже ми езри рокі напредок цо будзе плюд моей недобрей науки тым дзесцом цо за труну. Чи мож тац далей? Не мож и стварэ не мож.

— Господи усткі моі оцверзіти и уста моя возвісіятія славу твою, шпивал шыни дзянях.

...и уста моя возвісіятія славу твою, шпивал и тот човек за дзяняком перширав у животу, — — — — — а дэвоні дэвонели якошні радосційші лес хуване ныні ѹстым одміненім кроком як да ні: сіце побуйніц писці дэвоніх и плач дзячочки.

* * *
Пришли и над гроб, сінуши труну до гроба, нару-

чили на ю груди и вашильцу, запахнул пашын заплакали барыжай дзэци, престали дэвоні дэвоні, престали шынизац старенькі дзяняк; але у душі гэвтаго чловека гучали ище дэвоні, понавляя ше ище шыни дзяняков:

...и уста моя возвісіятія, славу твою.

* * *
Розішол ішо ішает, попілі дому и широткі и гробар захабел гроб и вишол... лес іншы при единім кресту клічала яканик сподоба — бул то гэвтаго істі чловек при гробу свайной мацері. Шептал молітву — перширав у животу, — — — — — а вед вишол и упугел іх дому.

Слухко шедало за родні поля. Были и червены хмары збеговали ішо гу западу а по дражкі ступал помати таг чловек и целом драгам понавляла му душа:

...и уста моя возвісіятія хвалу твою.

на мој хованю достал два колбаски, фалат хлеба и пол литри вина. Родзина чокойного вилонела юго жаданс и швета на хованю було бара вельо.

Пес чиница. У вароншу Осло у Норастії забачели, яс сдеј пес апне лияни ходи. Мерковали за їм и ви-нашли, же пес заходи до єдній пещери, дає ще находило веци бечки паленки, котра була крадзена. Пес погризол бечку и так ще напил паленки.

Операція зос магнетом. У Парижу недавно операція 6 мешачке дзецко, котре себе заджобло до гла-ви иглу. Иглу ніяк не могли видахнути, бо кед дзецко операція игла ишла віше глібше, так же игла вошла аж до мозгу. З помоцу єдного величного магнету игла винята вонка и дзецко уж одравлено.

Шашка. У африканських країах появела ще у величному множеству шашка. Ве-ций як 100 тисячи ютра усивох до терас зніщени. Француска влада послала вшеліяки апарати за уні-тожене шашки, але без великого успіху. Треки до тераз виномную уж 12 мільйони франки.

Чудни сон. У валале Унтерберг (Галиція) хто-ка украднути жителючи Шнайдар 160 алоти. Дас-кельо ції познейші Його жена видела у сну, же як ще злодій скрил у валале Микланець. Поліція го влавила, бо ще и сам припо-знал и одсудзені на 8 ме-шаци гарешту.

Место алигаторов. Алигаторе то таки живо-тиї ягод и крокодили, за человека бара опасни, але їх скора бара ма цену. Во-ни жили по мокрих а горучих местах до 500 роки. Найвецих их сст у Флориді, дзе их окреме хованю пре-їх драгу скору.

Кніжка за 9 мілі-они дни. Тих дньох предана у Лондону одна кніж-ка за 9 міліони динари. Купел ю еден богати американец. То до тераз най-вецих цена, за которую ще предала одна кніжка. Недавно купел англійски музей еден стари псалтир зос істреднього вику на 8 міліони динари.

Добри жалудок. Тих дньох ще сцела отровиць одна пані зос Наризу Монт-

поли 22 роки стара. Вона попила свою фляжку тинти, єдину зос оцтову квашину, єдину зос воду за журі очи, єдину зос шинритусом, єдину зос воду за чесцене цип-лох. Лікарі ей потим ви-пражнели жалудок и вона осталася жива и здорва.

Жид остане жидом. На єдного жида у Галиції нападли на драке збийки. Медзи жидом и збийками започала ще така бешеда: Збийник: Жиде, давай буделар и пенож! Жид: Буделар то мой шинок мав-ток а веџ мам 2 злоти. Збигаб их мис. Збийник: не сцем, не брига ми чи ти маш веци що не! Жид: Но то потаргуйме, я ци лам 50 гроши а ти миє пунц, бо кед ми оплякаш та це влапя и будиши заварти, а так нікто ніч не буде знац а ище и заробити. Збийник: Давай 50 гроши и ідо! Жид пошол и приявел злодія поліції, котра го влавила а жид пришол заж до своїх трошок.

Дзівка, котра ма 5 мозги. У Парижу преу-чую дохторе єдину циганку, котра припровадзена з Америки а мене сїй Геа Алба. Дзівка так вешта, же може а кажду руку и ногу окон-чиц кажду роботу. Крем того вона ана бешедовац 20 бешеди а така в спо-собна, же у істи час зос обидвома руками може писац писмо у длох бешедох параз. Ученяци гвара, же дзівка муша мац 5 мозги.

Справедливы штфт. Сде-баварски краль не здравого розвому зажадал в леще прейсц ще на санкох до сунідського валалу. Прето розказал, же ще драга ма пасицац зос солю. Обекол ще до бунди, шеднул на санки и санжал ще у лай-такій горучани.

Людзе без зубох. На острову Суматри мис єдно племе на мено Батаки, котри думаю, же красни били зуби то ганьба за человека. Вира їх гвари, же шишкі зуби треба вибіць и вони панце медзи 17—20 роком пібиваю себе зуби. Того вибиване одбува ще на бара торжествени спо-соб при участви цалого валала з музыку и шпива-ньом. Вибиване окончук ще єдним млатком по кали и при величних болях. Аж кед шишкі вибити, теди члопік постачає мили Богови.

Шветочни Отпочивок

Недзеля 7.

по Святыні св. Духа,

ЕВАНГ. ОД. МАФТЕЯ, ГЛ. IX.
ЗАЧ. 33.

„И проходиша Иисус гради вся и веши, пропови-дана евангелие царства, и риля всяк недуг и всяку язу во людех.“ И неиня евангелия с доказа безко-ничного милосердия божого ту нам. Иисус, Сын божи, преходзи варонии и ванали, и вишадзи сипе и шеє діла милосердия: наказув, учи, исцілює, цешн, помага вша-даи, бо люби десмертну душу, котру создал по об-разу своем.

Розпачали зме скорей, як Г. Бог у Старим Завиту указовал зос словом и діла-ми людям свою безконечну любов, и кед би сцели шицки прислади предложин, та би написали цалу кніжку, но ми напомни лем главнейши чини божого милосердия у Старим Завиту. Добре би було на ширине потолковац Давидов грих и Його помиловане; кривди Нинивитянох их покуту; закаменілосці Фараона и Його помиловане; да ще нам прикаже у величай ясносци божже милосердие, но ми ще здаме на найглавнейши приклад божай милосердности, у котрим су затримани птиці божи таїства Його ласки ту

нам, а то вочекличение Іо-Сідінороднага Сина, Г. Н. Исуса Христа. У Христовим приходу на тот бидни-гришчи шицки ше шицка полнота милосердия божого ту нам, а у Христовей науки, и у Христовых ділох и Його живице приказув нам ще воистину „верху небес“. Тота любов нафвишев нашо понятіе. Цар неба и Жемі спуща ще гу людзом, котры ще побунтели против свогога Пана и вода з нім войну, а Вон кед их зваладац мес-то, да голем шицких вондрох любие и покаре, Вон, чудуе-ме ще, дава на жертву сво-даго Сина, да ще шицко поросна: кривда и кара. Кед то добре предумаме, теди амне годин вериц словом божім, по гутори: „Не хощу смерти гришника, но да обратліться и жив буде“. Теди можеме похопиц слова Иисусово: „Син челове-чески приде візскани и спаси погиблаго.“ „Не тре-буют здрави врача, но болящи“. Нет у св. евангелиі веци раз спомнута правда, як милосердие Иисусово! Иисус сцел указац роду че-ловіческому, же Вон піч нише; як облеленіе божего милосердия гу гришним лю-дзом. О тим подробно да-лій будае!

о. Мих. Мудри.

Русини! чи сце себе и свою челядз за-писали за членох Руского Народного Прос-витнога Дружтва?

Нашо претплатніци

Обновили претплату слідующи п. п.:

Будзински Денічи 1142 Р. К.	на 1929. р.	50 дык.
Надз. Янко Надъордъ 537 Р. К.	" "	100 "
Катринна Янко 770 Р. К.	" "	100 "
Макаі Міхавло 683 Р. К.	" "	100 "
Проеч Янко священник Раево Село	" "	50 "
Дорокгаязі Міхніла Дюрдъюк	" "	50 "
Біляк Григорів парох-декан Прывор	" "	50 "
Сабов Дайков Дюра 341 Коцур	" "	100 "
Фейса Діонікс 26 Коцур	" "	100 "
Гімко Юліян 160 Коцур	" "	100 "
Букатко Дюра кашмар Ахдриевікі	" "	100 "
Ковач Штефан Петроши	на 1928/29.	150 "
Биркаш Михаіло 397 Р. К.	на 1929/30.	100 "

ТАРГОВИНА

Жито	Дин. 220—222—	Онес	Дин. 180—190—
Кукурица	205—210—	Мука 0	317—320—
Раж	180—190—	Мука 2	295—300—
Ярець	160—165—	Мука 5	275—280—
Пасуля	— — — —	Мука 6	260—270—